

Polyanthea Sacra

Ex Universæ Sacræ Scripturæ Utriusque Testamenti Figuris, Symbolis, Testimoniis, Nec Non E Selectis Patrum, Aliorumque Authorum, Sententiis, eruditis Interpretationibus, Similitudinibus, rarisque Historiis collecta, Et Copiosis, Exquisitisque Materiis Moralibus De Virtutibus Et Vitiis Pro ...

Spanner, Andreas

Augustae Vindelicorum, 1702

Titulus X. Discipuli Christi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79340](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79340)

TITULUS X. DISCIPULI CHRISTI.

§. I.

Figura.

IN Elim, juxta duodecim fontes aquarum, septuaginta duæ palmæ erant. Ex. 15. 27. Interpretes septuaginta duo fuerunt, qui rogatu Ptolomæi Scripturam ex Hebræo transulerunt. Concilium magnum Senedrim ex septuaginta duobus Senioribus constabat. Juxta Isidorum l. 1. etymol. 2. 2. in veste Pontificis septuaginta duo mala Punica, & totidem tintinabula erant. Ex. 28. 33. Sic & Christus, designando Discipulos, dedit Ecclesiæ suæ septuaginta duas palmas victrices de inimico. 72. Interpretes, & magistros S. Scripturæ; 72. viros magnos, regimen, & consilium; 72. tintinabula circumdata malo Punico charitatis ad docendum, & prædicandum. S. August. in qq. Evangelicis, Beda, Hugo: per hunc numerum ostendit Dominus, quod per hos, & eorum sequaces, erat annuntiaturus Mundo fidem Trinitatis. Unâ die per 24. horas à sole totus illustratur orbis: Sol ergo per triduanum ambitum suum, 72. horas facit. Christus, qui se diem, & lucem, appellat, per hunc prædicantium numerum, significat, fidem, & lucem Trinitatis, toti orbi annuntiare, ac per eam Mundum maximè illuminare. Beda, Bonav. &c. mittuntur 72. qui totidem linguarum Gentibus prædicarent: ut sicut primò Apostoli, propter duodecim tribus Israel; ita & hi, propter exteras Gentes destinarerentur imbuendas. Nam juxta Aug. Hier. Prosper. &c. in 72. Gentes, & linguas, divisi fuerunt homines in dispersione Babel: Ut Christus D. omnium Gentium, & linguarum, se Redemptorem ostenderet, 72. Discipulos elegit, ut 72. Gentibus responderent; ac sic cuique Genti, & linguæ Christus suum attribuit Discipulum, ut illius curatorem, ac præceptorem. Sylveira in Luc. 10. c. 18. q. 2.

§. II.

Cur Christus misit Discipulos binos?

UT alter alteri esset auxilio, solatio, consilio, excitamento. Orig., Theophyl., Bonav., Dion. Carthul. Ecclæ. 4. 9. *melius est duos esse simul.* Sic Christus Petrum, & Joannem, mittit ad parandum Pascha. Luc. 22. 8. Sic duobus Emmaunitinis apparet. Luc. 24. Sic Petrus, & Joannes sæpe sociati; sic in Thabor Moyses, & Elias, cum eo loquentes, ob testimonium à Lege, & Prophetis. 2. Quia prædicaturi erant geminam Christi naturam, duplicem Christi adventum, duo testamenta; verbum, & Sacramen-

tum; fidem, & opera; gemina charitatis præcepta. 3. S. Greg. hom. 17. in Evang. qui charitatem erga alterum non habet, prædicationis officium suscipere nullatenus debet. Character, & nota, prædicatoris est Evangelici, ut alios Prædicatores diligat. Si injurius, invidius; verus Prædicator non est. Sap. 7. 13. *sapientiam sine fictione didici, & sine invidia communico.* Sylveira in Luc. 10. q. 7.

Designantur, sicut qui ad militiam eliguntur, & mittuntur ad pugnam; illâ disciplinâ militari, quæ congruens fuerit, & quam statuerit Imperator. Quod bini mittuntur, pertinet ad veritatem, & cautelam, & ad testimonium sanæ doctrinæ: ut verecundiâ socii, qui loquitur, moderetur sermones, & disponat in judicio; nè plus, quàm expediat, effluat, & loquatur in pertinens. Et ad fulcimentum tenendæ societatis, ut unus relevetur ab altero. Sim. Cass. l. 9. c. 26.

§. III.

Discipulus malus opprobrium Magistro.

Magister, sequar te. Matth. 8. 19. Cur Christus illum repudiavit? malus erat Discipulus: vulpem sub ore tegebat. Nota fieret Magistro, si fide ageret. Sic Isid. Pelus. l. 1. ep. 17. nè pertinax illius improbitas ipsi, qui fidem amplecterentur, offensionis causam afferret, Domini potentiam calumniantibus: ut qui Discipulum ad virtutem immutare non potuisset. Cum è Christi schola Judas abiisset, dixit Jesus Jo. 13. 31. *nunc clarificatus est Filius hominis: ac si honestarum se Magister significaret, cum Discipulum improbum à sua schola abegit.* Navum talem, ut à se abigeret Christus D. Petro imperat: *mitte gladium tuum in vaginam.* Jo. 18. 11. Aurem Malcho Petrus sui impotens absciderat, Magistro ad crucem, & necem paratò, Quid Christus? gladium extorquet è manu Petri. Tertull. l. de patientia c. 3. patientia Domini in Malcho vulnerata est. Poterat enim improbus quisque dubitare; an non Discipulus impatiens à Magistro hausisset impatentiam? Tertull. nè unius quidem discipulis gladium in ultorem probavit. Velloso in Judith 5.

Epistola nostra vos esset. 2. Cor. 3. 2. Quidquid enim illud est, quod eas fecit literas, quæ commendant nos redduntque reverendos; hoc vos facitis, dum & vident vos, & de vobis audiunt omnes, propterea, quod Discipulorum virtus præceptorem ornare solet, & commendare, plusquàm ulla epistola. S. Chrys. hic hom. 6.